

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

MUGUR ISĂRESCU
Guvernator

Nr. G/ 99 / 13.04.2018

Domnului GHEORGHE ȘIMON
Președinte
Camera Deputaților
Comisia pentru politică economică, reformă și privatizare

Domnule Președinte,

În contextul dezbaterilor ce urmează a avea loc în comisiile permanente din Camera Deputaților pe marginea *proiectului de lege pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar – fiscale în domeniul bancar (Plx. 84/2018)* și a *proiectului de lege pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori (Plx. 85/2018)*, dorim să vă supunem atenției următoarele:

I. Referitor la poziția inițială comunicată Ministerului pentru Relația cu Parlamentul, cu adresa nr.872/FG/26.09.2017, potrivit căreia banca centrală nu este în măsură să formuleze un punct de vedere cu privire la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea O.G. nr. 13/2011, precizăm că aceasta a fost fundamentată pe faptul că respectiva formă a propunerii legislative nu viza reglementarea creditorilor aflați în aria de competență a Băncii Naționale a României.

Analiza derulată la nivelul băncii centrale asupra celei mai recente versiuni a proiectului de modificare a O.G. nr. 13/2011, respectiv forma adoptată la nivelul Senatului, a concluzionat că stabilirea unui regim de limitare a dobânzii anuale efective (DAE) la creditele destinate

consumatorilor, în mod arbitrar, nediferențiat pe categorii de produse și fără o fundamentare a plafoanelor respective în funcție de caracteristicile produselor de creditare este de natură a produce dezechilibre în piața creditului și a afecta stabilitatea financiară.

În aceste condiții, Banca Națională a României nu poate susține *propunerea legislativă pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar – fiscale în domeniul bancar*, în forma adoptată la nivelul Senatului.

Considerând faptul că în anumite situații bine definite pot apărea distorsiuni ale funcționării mecanismelor de piață, fiind necesară instituirea unor măsuri excepționale, Banca Națională a României își manifestă disponibilitatea de a colabora cu structurile parlamentare și cu autoritățile relevante pentru o reglementare judicioasă a problematicii în discuție, prin introducerea unor praguri de dobândă stabilite pe baza unor criterii funcționale, care să nu creeze efecte disruptive asupra pieței financiare.

În acest sens, vă supunem atenției o propunere de metodologie pentru determinarea plafoanelor ce ar putea fi aplicate ratei DAE, elaborată la nivelul Băncii Naționale a României pornind de la modele aplicate de alte state europene și adaptate specificului sectorului financiar-bancar românesc, explicată în anexa nr. 1, care să poată fi analizată și luată în considerare de membrii Comisiei pentru politică economică, reformă și privatizare și de autoritățile naționale cu competențe specifice în domeniu pentru definitivarea constructivă și eficientă a propunerilor în discuție.

În completarea demersului inițiat de banca centrală prin elaborarea metodologiei menționate, aplicabilă instituțiilor de credit, prezentăm anexat un studiu care cuprinde experiența altor state membre ale Uniunii Europene în domeniul plafonării ratei dobânzii (anexa nr.2).

Dorim să subliniem faptul că Banca Națională a României este deschisă dezbaterilor ce ar putea viza îmbunătățirea propunerii în cauză, pentru crearea unui cadru legislativ stabil, adecvat și eficient, cerințe reclamate de însemnătatea domeniului de reglementare avut în vedere și în considerarea rolului statutar al băncii centrale în economia societății.

În privința reglementării activității desfășurate de instituțiile financiare nebankare, precizăm că întrucât acestea deservește o nișă specifică a pieței, alinierea la condițiile aplicabile celorlalte categorii de instituții financiare nu se justifică și ar putea fi contraproductivă. Având în vedere caracteristicile acestei piețe, Banca Națională a României a decis, în toamna anului 2017, să adopte o serie de măsuri menite a reduce riscurile asociate activității de creditare desfășurate de

acestea. Ca urmare a acestor măsuri, 26 de instituții financiare nebancale au fost înscrise în Registrul special administrat de Banca Națională a României, ceea ce implică respectarea de către acestea a unui set suplimentar de cerințe prudențiale instituite prin *Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 20/2009 privind instituțiile financiare nebancale*.

II. Cu privire la proiectul de modificare a O.U.G. nr. 50/2010, prin care se intenționează limitarea sumei pe care o poate percepe cesionarul de la debitorul care are calitatea de consumator la dublul sumei plătite cedentului, arătăm următoarele:

Inițiativa legislativă în cauză este de natură a crea confuzii în aplicare din perspectiva obiectului de reglementare și a sferei destinatarilor vizați de aceasta. Astfel, deși din cuprinsul expunerii de motive aferente reiese faptul că inițiativa legislativă vizează entitățile care desfășoară activitate de recuperare creanțe, textul propunerii de act normativ nu circumstanțiază în nici un fel sfera cesionarilor vizați de prevederile în cauză și nici natura creanțelor cesionate, respectiv creanțe rezultate din credite performante sau neperformante.

Distinct de acest aspect, arătăm faptul că impunerea unei limite de valorificare, de până la maximum dublul sumei plătite de cesionar pentru a cumpăra creanța de la cedent, este de natură a induce hazard moral în rândul debitorilor, prin încurajarea unui comportament de neplată, ca urmare a stingerii datoriei la o valoare care s-ar putea situa în anumite cazuri mult sub debitul datorat.

Valoarea la care instituțiile de credit cesionează creditele este, în general, redusă, raportat la valoarea creditului restant și ca urmare a faptului că sunt vândute portofolii de credite cu posibilități de recuperare a datoriilor restante diferite. Practic, o astfel de prevedere asigură o protecție asimetrică pentru debitori, avantajând persoanele cu credite care comportă un grad ridicat de risc, la care valoarea de cesiune este foarte redusă, din cauza probabilității mici de recuperare.

Totodată, menționăm că o astfel de reglementare ar fi contrară abordării existente la nivel european care s-a centrat pe preocupări intense în ceea ce privește stocul consistent de creanțe neperformante acumulat în bilanțurile băncilor în perioada care a urmat crizei financiare.

Astfel, în raportul elaborat de Grupul de lucru pentru creditele neperformante în țările CESEE, sub egida *European Bank Coordination Initiative*, se regăsesc o serie de recomandări, printre care este de menționat înlăturarea obstacolelor existente pentru rezolvarea situației creditelor neperformante, inclusiv a impedimentelor fiscale și a celor legate de reglementare (de exemplu,

se recomandă existența posibilității de înființare a unor entități specializate în administrarea creditelor neperformante) care îngreșesc procesul de rezoluție a creditelor neperformante.

Ajustările bilanțiere efectuate de instituțiile de credit din România, fie prin vânzarea unor portofolii de active, fie prin eliminarea creditelor cu restanțe mai mari de un an, prin provizionarea completă a acestora, reprezintă măsuri orientate spre asigurarea unui cadru sustenabil de reluare a activității de creditare în favoarea clienților eligibili. În acest sens, impunerea unor restricții arbitrare în cazul companiilor specializate în recuperarea creanțelor cesionate ar reduce semnificativ activitatea acestui segment de piață, concomitent cu diminuarea competitivității și limitarea excesivă a operațiunilor de acest tip.

Procesul de curățare a bilanțurilor instituțiilor de credit este necesar din perspectiva ameliorării rezistenței la șocurile externe și consolidării stabilității sectorului financiar românesc, cu impact benefic pe termen lung reflectat atât la nivel macroeconomic, cât și la nivel individual.

Prin urmare, în lipsa unor opțiuni eficiente de transfer a acestor creanțe, administrarea portofoliilor de credite neperformante ar rămâne exclusiv în sarcina sectorului bancar, afectând performanța întregului sector și conducând, în final, la creșterea costurilor pentru creditele nou acordate, cu efecte negative asupra nivelului de bunăstare a populației.

Ca atare, apreciem necesar ca anterior supunerii spre adoptare a propunerii de reglementare în discuție să fie efectuat de către inițiator un studiu de impact asupra efectelor pe care o astfel de măsură legislativă le-ar putea avea asupra pieței cesiunilor de credite și a activității de creditare, în acord cu prevederile art. 6 alin. (3) din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă*, cu modificările și completările ulterioare.

Nu în ultimul rând, arătăm faptul că odată cu intrarea în vigoare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2016 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori au fost instituite mecanisme de protecție a consumatorilor inclusiv în ceea ce privește relația acestora cu entitățile care desfășoară activitate de recuperare creanțe.

Vă supunem atenției faptul că, în cursul definitivării proiectului de act normativ, ar trebui analizată de către inițiator inclusiv problematica eventualelor operațiuni de cesiuni de creanțe cu caracter transfrontalier.

În plus față de cele anterior prezentate, menționăm, ca evoluție de ultimă oră în plan european, pachetul de propuneri legislative vizând măsuri de accelerare a reducerii volumului creditelor

neperformante în sectorul bancar, publicat de Comisia Europeană în data de 14 martie a.c., ce are în vedere, printre altele, încurajarea dezvoltării piețelor secundare pentru credite neperformante, prin armonizarea cerințelor și crearea unei piețe unice la nivelul UE pentru transferul către terți și administrarea creditelor.

Prin urmare, în considerarea aspectelor evidențiate anterior, menționăm că Banca Națională a României nu poate susține propunerea legislativă pentru modificarea OUG nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori în forma supusă analizei.

În încheiere, dorim să vă asigurăm, domnule Președinte, de întreaga disponibilitate de colaborare a Băncii Naționale a României în cadrul domeniilor specifice de competență.

Cu deosebită considerație,

